

[Carsten Andersen]

Men vi, indenrigsministeren og jeg, er enige så langt, at det skifte, der skal ske i undervisning og uddannelse, er en del af moderniseringsprocessen.

Jeg forstår det også sådan, at indenrigsministeren er orienteret om, at der foreligger nogle indskrænkninger i arbejdsministerens og i undervisningsministerens forslag om, at offentligt ansatte ... – nu ryster arbejdsministeren på hovedet, det kan jeg måske tage som udtryk for, at der ikke er noget ønske om, at offentligt ansatte skal have indskrænkninger i at komme på efter- og videreuddannelse.

Men hvorfor pålægges der så kommunerne en ekstrabetaling, og hvorfor pålægges der også offentligt ansatte, som vil deltage i nogle af de kurser, en betaling for at deltage i efter- og videreuddannelse? Er ministeren uenig med mig i det synspunkt, at når man skal betale for noget, sker der automatisk en begrænsning – man er mere tilbageholdende, når pengene er knappe, med at sende sine folk på efter- og videreuddannelse? Dermed kommer jeg frem til konklusionen: så er der færre, der kommer af sted, og moderniseringen bliver langsommere.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det er vist et postulat, at dette, at man skal betale et mindre beløb for at deltage i efteruddannelseskurser, skulle være en torpedo under regeringens moderniseringsprogram. Det er vist at tillægge disse betalinger for stor vægt.

Jeg skal gentage, at jeg overhovedet ikke kan se, at de lovforslag, der er fremsat, på nogen måde skulle kunne genere regeringens moderniseringsprogram. Men jeg vil også sige, at vi lægger overordentlig megen vægt på – og det skal være min sidste bemærkning i dette – at de offentligt ansatte kommer på disse efteruddannelseskurser, og at de deltager i de forskellige løbende kurser, der foregår både på den kommunale højskole og alle andre steder. Det er også derfor, jeg svarede, som jeg gjorde oprindeligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 579

4) Til *industriministeren* af:

Poulsaard (FP):

»Kan ministeren oplyse, hvor store indtægter dansk erhvervsliv, herunder skibsfarten, er gået glip af på grund af den af FN vedtagne embargo mod Sydafrika?«

Skriftlig begrundelse

Det er rystende med den pressehætz, der bliver ført mod A. P. Møller, fordi rederiet har sejlet olie til Sydafrika. Det danske samfund burde være taknemmelig over for de danske erhvervsgrene, der har tjent penge hjem til den slunkne statskasse.

Poulsaard (FP):

Som eksempel på den pressehætz, jeg omtaler, kunne jeg nævne TV-Avisen, men man kunne også nævne den pressemeddelelse, SF har sendt ud, der begynder med: vi må have oplysninger frem om A. P. Møller-rederiets skandaløse olietransporter til apartheidregimet i Sydafrika. Sådan siger SFs udenrigspolitiske ordfører, hr. Riishøj, i en kommentar til TV-Avisens afsløring om olietransporten i aften. Det er en pressemeddelelse sendt ud onsdag den 23. januar 1985. Men hvor meget har vi mistet?

Industriministeren (Stetter):

Hr. Poulsaards begrundelse skal jeg ikke beskæftige mig med, men jeg vil gerne sige i anledning af selve spørgsmålet, at jeg ikke finder det muligt at give hr. Poulsaard de ønskede oplysninger. Et skøn over de indtægter, som dansk erhvervsliv ville have kunnet opnå, såfremt der ikke i De Forenede Nationer var vedtaget embargoforanstaltninger mod Sydafrika, vil være behæftet med stor usikkerhed.

Hvad specielt angår skibsfarten, må det tages i betragtning, at det internationale fragtmarked er undergivet stadige svingninger såvel i fragtrater som med hensyn til, hvilke fragter det til enhver tid vil være muligt for de enkelte rederier at opnå.

Jeg kan med andre ord ikke udøve et kvalificeret skøn på et tænkt grundlag. Hvis jeg forsøgte, ville resultatet ikke være noget bevendt.

Poulsaard (FP):